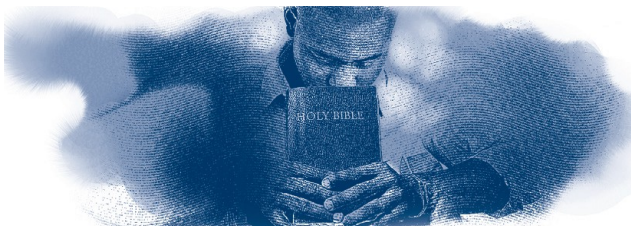

A Szentlélek személye

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: János 14:6; 16:13-14; 17:17;
Róma 5:5; 8:14-16; 15:13

„A Vigasztaló pedig a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, az majd mindenre megtanít titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam nektek” (Jn 14:26, ÚRK).

Mivel a Szentlelket időnként személytelen kifejezésekkel illeti a Biblia, mint például szél vagy tűz, egyesek arra következtetnek, hogy Ő nem személy, hanem egyfajta isteni erő. Nézetük szerint a Szentlélek inkább az elektromos áramhoz hasonlít, ami megelevenít, és nem létező személy. A kérdés azonban nem az, hogy tudunk-e olyan szakaszokat előhozni, amelyek a Szentlélek személytelenebb működéséről vagy befolyásáról szólnak. Az a kérdés, hogy van-e a Szentírásban számos olyan szakasz, amelyek határozottan állítják: Ő egy személy.

Vannak ilyen igeversek, és ezeket figyelembe kell vennünk, hogy teljesebb képet kapjunk arról, ki is valójában a Szentlélek.

Ezen a héten a Szentlélek személyét fogjuk tanulmányozni úgy, ahogyan a Szentírás bemutatja. Ez az igazság segít jobban megérteni, hogy milyen szerepe van Isten Lelkének az életünkben. Segít mélyebb értelmet nyerni arról, hogy lelki életünk szempontjából mennyire fontos hinni a Szentlélek különálló személyében. Csak akkor tudunk majd az Őt megillető szeretettel, tisztelettel, bizalommal és odaadással viszonyulni hozzá, ha helyesen gondolkodunk felőle.

JÉZUS MEGHATÁROZÁSA A SZENTLÉLEKRŐL

Olvassuk el Jn 14:17, 26, 15:26-27 és 16:13-14 verseit! Milyen személyes jellemzőket említ Jézus a Szentlélekre vonatkozóan ezekben a szakaszokban? Mit jelent számunkra az, hogy Jézus nagyon is személyes tulajdonságokat tulajdonít a Szentléleknek ezekben a szakaszokban? Mi a jelentősége számunkra annak, hogy Jézus Vigasztalónak, Pártfogónak nevezi a Szentlelket (*parakletos*)?

Jézus szavai szerint a Szentlélek *vezet, beszél, hall, kijelent, megdicsőít* (Jn 16:13-14). A Szentlélek *tanít és emlékeztet* (Jn 14:26). Bennünk *lakik* (Jn 14:17), *bizonyosságot tesz* (Jn 15:24, 26) és *meggyőz* (Jn 16:8). Mindez együtt inkább egy szuverén személyiség tetteire jellemző, mint egy személytelen erő befolyására.

Olvassuk el Jn 14:16-18 verseit! Hogyan teljesedik Jézus ígérete? Milyen értelemben mondhatjuk, hogy Jézus tanítványai sosem maradnak magukra?

Jézus gondot visel követőire. Nem hagyja árván tanítványait. Megígérte, hogy elküldi a Szentlelket. Jézus is konkrétan kijelenti, hogy „másik pártfogót” vagy „vigasztalót” fog elküldeni. Fontos, hogy milyen szavakat használ itt. Azt ígéri, hogy *másik* pártfogót küld. Ez a szó nem „másfélét” jelent. Az itt szereplő görög kifejezés az „*allos*”, ami az újtestamentumi görögben arra utal, hogy Krisztus olyan vigasztalót küld, aki ugyan egy másik személy, de jellemében vele megegyezik és minden szempontból hasonlít hozzá. Más szóval, Jézus olyasvalakit ígér, aki *olyan, mint Ő*, aki átveszi az Ő helyét, az Ő munkáját fogja folytatni bennünk és aki az Ő képviselője lesz.

A Szentlélek munkája pártfogó, vigasztaló munka. A Biblia itt a *parakletos* (Jn 14:16) görög szót használja annak a személynek a bemutatására, akit hívhatunk, hogy segítséget nyújtson, felkaroljon, támogasson. Jézus valóságos személy, ugyanúgy a Szentlélek is valóságos személy. Ezt a gondolatot erősíti az is, hogy az Írás személyes tulajdonságokkal ruházza fel a Szentlelket (lásd Jn 14:26; 15:26; ApCsel 15:28; Róm 8:26; 1Kor 12:11; 1Tim 4:1).

Miért vigasztal jobban az a tudat, hogy a Szentlélek valóságos személy, mintha csupán személytelen erő volna?

A SZENTLÉLEK SZEMÉLYÉNEK SZEMPONTJAI – 1. RÉSZ

Miközben olvassuk az alábbi igeverseket, tegyük fel magunknak a kérdést: úgy hangzik-e mindez, mintha egy személytelen erőről szólna vagy inkább egy isteni Személyről? Róm 8:14-16, 27; Róm 15:30; 1Kor 2:10; ApCsel 8:29; 10:19-20; 28:25

Képes-e egy személytelen erő közbenjárni értünk? Tud-e egy személytelen lélek vagy erő feltárni dolgokat Istenről? Beszélhet egy személytelen befolyás? Az idézett bibliai kijelentések inkább amellet tanúskodnak, hogy a Szentlélek valóságos személy, nem pedig személytelen erő.

Az alábbi igeversek elolvasása után próbáljuk megfogalmazni, milyen tulajdonságokkal ruházzák fel ezek a szakaszok a Szentlelket? ApCsel 5:3, 9; Róm 15:30; 1Kor 12:11; Ef 4:30

A személyiséget meghatározó jellemzők közé sorolhatjuk az éntudatot, az érzésvilágot, az akaratot. Csak egy önálló személyiséggel rendelkező lényt lehet megszorítani; csak önálló személyiséget lehet becsapni, hazudni neki; csak egy önálló személyiség képes arra, hogy a saját akarata szerint döntsön és cselekedjen. Ez az egyik leglényegesebb tulajdonság bármely személy esetében. Mindezek felett csak egy önálló személyiséggel rendelkező lény képes szeretni. Az igazi szeretet nem fejezhető ki elvont, személytelen módon. A szeretet nagyon személyes, bensőséges érintéssel jár. A személyvel kapcsolatos megállapítások jelzik, hogy a Szentlélek éntudattal, önálló, szabad akaráttal rendelkező személy, aki képes a szeretetre. Nem valamilyen rejtélyes befolyás vagy személytelen erő. A Szentlélek személyes Isten.

„A Szentlélek önálló személyiséggel rendelkezik, máskülönben nem tudna bizonyóságot tenni lelkünknek és a lelkünkkel együtt, hogy az Isten gyermekei vagyunk. Isteni személynek is kell lennie, máskülönben nem kutathatná ki azokat a titkokat, amelyek Istennél vannak elrejtve” (Ellen G. White: *Evangelism*. 617. o.).

Miként befolyásolja a Szentlélekkel való kapcsolatunkat a bibliai látásmód, amely szerint önálló személyiségjegyei vannak? Mi lenne másképp, ha csak személytelen erő lenne, nem pedig Isten?

A SZENTLÉLEK SZEMÉLYÉNEK SZEMPONTJAI – 2. RÉSZ

A Szentlélek megértése közben kihívást jelent az, hogy az Atya Istent el tudjuk képzelni valamilyen megfogható módon. Jézusról is sokunkban él egy meghatározott kép, mert az evangéliumok írnak róla. Felvette az emberi természetet, emberi alakban jelent meg.

A Szentlelket azonban egészen másképpen mutatja be az Írás. Megfoghatatlannak tűnik, és sokkal nehezebb elképzelni, mint az Atyát és a Fiút. Innen ered az a következtetés, miszerint a Szentlélek csak személytelen erő volna. Ám ahogy az eddigiekben láttuk, ez a gondolat nem állja meg a helyét a Szentlélek természetével kapcsolatban. Tény, hogy sok olyan kijelentés van a Bibliában, ami egyszerűen értelmetlen lenne, ha a Szentlélek csak személytelen erő vagy (isteni) hatalom lenne.

Tanulmányozzuk az alábbi szakaszokat, és figyeljük meg, értelmezhetőek-e, ha a Szentlélek neve helyett személytelen „erőt” mondanánk? Miért jelenthetjük ki, hogy ezeknek az ígeverseknek csak akkor van értelme, ha a Szentlélek valóságos Személy?

Róm 15:13 _____

1Kor 2:4 _____

„Mert tetszett a Szentléleknek és nekünk” (ApCsel 15:28) – ez a kijelentés abszurdnak tűnne, ha a Szentlélek csak egy erő vagy személytelen befolyás lenne. Az idézett tagmondat inkább egy személyes lényre utal, amint az Atya és a Fiú is önálló személyek.

Továbbá, hogyan mondhatjuk, hogy a hívők „az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében” keresztkelnek meg (Mt 28:19), ha az első két említett név két személyt takar, a harmadik viszont nem? Ennek nem lenne sok értelme. Inkább azt mondhatjuk, hogy mindhárom említett személy része egyazon névnek, amiben megkeresztelkedünk. Tehát a Szentlelket ez a szakasz úgy mutatja be, mint aki egy szinten van az Atya Istennel és a Fiú Istennel.

Ellen G. White szemléletesen fogalmaz: „három élő személy van a menyeyei hármasságban: az Atya, a Fiú és a Szentlélek” (Ellen G. White: *Evangelism*. 615. o.). White világosan magyarázza azt is, hogy a Szentlélek valóságos személy.

AZ IGAZSÁG LELKE

Jn 14:6 és 17:17 elolvasása után gondoljuk át, mit jelent az igazság ezekben a szakaszokban?

János evangéliumában az igazság szó kulcskifejezés. Az igazság fogalmát a mi korunkban nagyon elvont és elméleti síkon értelmezik. A nyugati világban ezt az értelmezést a görög filozófia alakította. A Bibliában azonban – különösen pedig János evangéliumában – az igazság fogalma inkább személyes, konkrét jelentést hordoz: maga Jézus az igazság (Jn 14:6). Isten írott Igéje igaz (vö. Jn 17:17; Zsolt119:142), de Isten az igazságát legfőképpen Jézus Krisztus személyében nyilatkoztatta ki. Az igazi istenismeretet Jézusban kapjuk, akiről a Szentírás szól, mert Isten rajta keresztül nyilatkoztatta ki Önmagát.

Olvassuk el Jn 15:26 és 16:13 versét! Milyen feladata van a Szentléleknek mint az igazság Lelkének?

Jn 16:13 versében azt olvassuk, hogy az igazság Lelke minden igazságra elvezet. Úgy teszi ezt, hogy Jézus Krisztusra mutat, és emlékeztet arra, amit a Megváltó mondott (Jn 15:26) és tett értünk. Nagyon is személyes az igazság, amire a Szentlélek elvezet: Jézust emeli magasra előttünk és élő, hűséges kapcsolatba von vele. A samáriai asszonnyal beszélgetve Jézus elmondta, hogy Istent lélekben és igazságban kell imádni (Jn 4:24). Amikor a Szentlélek vezetését kérjük, Ő Jézushoz vezet, aki maga az út, az igazság és az élet (Jn 14:6).

Az igazság fogalma a Bibliában nem elvont tétel vagy elmélet, miként azt gyakran a filozófia találja. Az igazság mély, személyes és hűséges kapcsolat a Teremtőnkkel és Üdvözítőnkkel, akit „*minden igazság Istenének*” nevez a Biblia (vö. 5Móz 32:4; Zsolt 31:6). Így tehát a Szentlelket is méltán nevezi az Ige „*az igazság Lelkének*” (Jn 14:17; 16:13), akit az Atya küld (Jn 15:26), és ezzel nem csak személyes lényét, de isteni voltát is bizonyítja.

Hajlamosak vagyunk tételek formájában gondolni az igazságra, példa erre a *modus ponens* logikai fogalom: két állítás feltételes összekapcsolásának következtetése arra, hogy ha az egyik igaz, a másik is szükségszerűen igaz, és fordítva. Kétségtelenül sok mindent így következtetünk ki, amit igazságnak fogadunk el. Akkor vajon hogyan foghatjuk fel azt, hogy az igazság egy Személy? Gondolkodjunk a válaszon, és szombaton beszélgesünk erről a csoportban!

MIT SZÁMÍT MINDEZ?

Nagyon fontos, igen jelentős gyakorlati következményei vannak annak, hogy a Szentlélek valóságos személy. „Amennyiben isteni személy, mi pedig csak személytelen erőként gondolunk rá, akkor megfosztunk egy isteni személyt az Őt megillető tisztelettől, hódolattól és szeretettől” (LeRoy Edwin Froom: *The Coming of the Comforter*. 40. o.).

Ha a Szentlélekre csak mint titokzatos mennyei erőre gondolunk, akkor azt kérdezzük: *Hogyan tehetnék szert többre belőle?* Azonban ha isteni személyként gondolunk rá, akkor ezt fogjuk kérdezni: „*Hogyan tehet szert a Szentlélek többre belőlem?*” A döntő kérdés tehát: Mi akarjuk birtokolni a Szentleket, vagy arra vágyunk, hogy a Szentlélek birtokoljon bennünket? Ellenállunk befolyásának, vagy hajlandóak vagyunk boldog engedelmességgel követni Őt (Róm 8:12-14; Gal 5:18-24)? Fel akarjuk használni a Szentleket terveink megvalósításához, vagy ráhagyatkozunk, hogy Ő alakítson át minél inkább Jézus Krisztus hasonlatosságára, és tegyen képessé az Ő tervének követésére? Komolyan vesszük, hogy a testünk a Szentlélek temploma, amelyet Istentől nyertünk, és nem a magunkéi vagyunk? Hajlandóak vagyunk-e dicsőíteni Istent azzal, ahogyan élünk?

Olvassuk el Róm 5:5 és Ef 2:18-19 verseit! Hogyan kapcsolódik össze a Szentlélek és Isten szeretete? Hogyan hat ez személyesen ránk és az egyházra?

Csakis személyek képesek tudatosan eldönteni, hogy együttműködnek egymással. Arra hívott el Isten, hogy működjünk együtt a Szentlélekkel, aki vezet, miközben egyénileg és közösségileg is átfőmál bennünket. Ha nem fogadjuk el a Szentleket mint az Istenség harmadik személyét, könnyebb lesz figyelmen kívül hagyni, bezárni fülünket a hívása előtt és megkeményíteni a szívünket az életet átalakító befolyása előtt. Mivel a bűn megrontotta emberi természetünket és igencsak szükségünk van Isten átalakító kegyelmére, egyáltalán nem szabad elutasítanunk a Szentlélek készítéseit életünkben! Ha valamire, hát arra van igazán szükségünk, hogy egyre inkább átadjuk magunkat neki! Tehát ha elismerjük, hogy a Szentlélek isteni személy, aki szeretne felhasználni bennünket, akkor Isten áll keresztényi életünk központjában.

„Mi nem tudjuk használni a Szentleket. A Szentléleknek kell felhasználnia bennünket” (Jézus élete. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 579. o.). Vajon mit értett ezen Ellen White? Hogyan tud felhasználni bennünket a Szentlélek (lásd Fil 2:13)?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Olvassuk el Ellen G. White: *Jézus élete* (Budapest, 2010, Advent Kiadó) című könyvének 575-580. oldalát, ahol a Szentlélekről ír!

„Jézus pedig hozzájuk ment, és azt mondta nekik: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el azért, és tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Mindannak megtartására tanítsátok őket, amit én parancsoltam nektek. Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28:18-20, ÚRK). Figyeljük meg, amikor Jézus elhívta tanítványait a munkára és azt mondta nekik, hogy kereszteljék meg a tanítványokat az Atya, a Fiú és a Szentlélek „névében”, a „név” szót egyes számban használta, nem többes számban (görögül: *anoma*). Ez is komoly bizonyíték arra, hogy egy Istenünk van, és az egy Isten három személyű („*Halld meg, Izráel: az ÚR, a mi Istenünk az egyetlen ÚR*” [5Móz 6:4, ÚRK]!). Ahogy már a tanulmány korábbi részében rámutattunk, senki nem kérdőjelezi meg az Atya és a Fiú személyét; tehát, miért kellene bárkinek kétségbe vonni azt, hogy a Szentlélek valóságos személy? A Szentírás szerint magának Istennek a szeretetteljes, gondoskodó és vigasztaló jelenléte munkálkodik bennünk és általunk. Ő a Szentlélek, akinek ez a szerepe. Mennyivel csodálatosabb érzés tudni, hogy a Lélek bennünk lakó jelenléte éppen úgy egy személy, mint ahogyan az Atya és a Fiú is az! Igen, ezt nehéz felfogni. De mi ezzel a gond? Ha olyan alapvető dolgoknak a természetét sem értjük, mint a fény vagy a szél, mennyivel inkább igaz az, hogy magának a Szentléleknek a természetét sem értjük teljesen.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Tekintsük át az osztályban a szerdai kérdésre adott válaszokat arra vonatkozóan, hogy az igazság egy személy, maga Jézus Krisztus. Mit jelent ez? Miért éppen Jézus az igazság? Hogyan értelmezzük így az „igazságot” ahelyett, hogy csupán tételekben, előfeltételezésekben gondolkodnánk?
2. Ellen G. White ezt írta: „Tudatában kell lennünk annak, hogy itt jár velünk a földön a Szentlélek, aki éppen annyira személy, mint ahogyan Isten is az” (Ellen G. White: *Evangelism*. 616. o.).
3. Gondoljuk végig, hogy ezen a héten milyen vonásait és tulajdonságait ismertük meg a Szentléleknek! Melyek jelentenek különleges vigasztalást számunkra? Melyik jelenti a legtöbbet számunkra? Mondjuk el az osztályban, miért pont azt választottuk!
4. Kihez/mihez kötődünk erősebb szálakkal? Egy személytelen erőhöz vagy egy személyhez? Mi minden következik a válaszból?

GERZSENYI SÁNDOR:

CSENDES SZABADÍTÓ

Közöttünk jár, de halkan lép a lába,
És csendben nyitja szóra ajkait.
A tűz a nyelvén Isten drága Lelke,
Ki minden népnek szent törvényt tanít.

Nem lármáz, nem kiált a harsogókkal,
Szavát az utcazajban nem leled.
Megirgalmaz a pisla gyertyabélnak,
S nem zúzza szét, a nád ha megrepedt.

Kezében sebre gyógyos balzsamírt hord.
A hangja béke, szíve szánalom.
Szegénynek kincset oszt, dús alamizsnát,
Mely soha meg nem rozsdáló vagyon.

Jön s megkopogtat minden bezárt ajtót,
Hogy felkarolja azt, ki elbukott...
Legyünk hát csendben, mert átmegy közöttünk,
S az ittlétéről senki nem tudott.